

Sønderjylland.

"Den danske Skole" i Flensborg. Fra "Natt."s serlige Korrespondent, — Flensborg, Onsdag, 1. Sept. Oprettelsen af den danske Skole i Flensborg har Myndighederne stadig lagt Hindringer i Vejen for, trods det, at tyske Røster fra Nordslesvig under Henvisning til dansk Imfækommen har talt advarende Ord. Nu vil der imidlertid til 1. Oktober i Flensborg blive oprettet en dansk Folkeskole, som skal have til Huse i en Skole langtude i Byens nordlige Del. Skolen bliver kun paa fem Klasser og Børneantallet kun 239. Der er her handlet baade vilkaarligt og hensynsløst. De Hundrede af Anmeldelser, som Skoleforeningen har foretaget, er der slet ikke taget Hensyn til.

Mod denne Myndighedernes hensynsløse Fremgangsmaade har Skoleforeningen for Flensborg og Omegn, der tæller 1100 Medlemmer, protesteret i en Henvendelse, som Skoleforeningens Bestyrelse i Gaar Eftermiddags overrakte Raadmand, Dr. Kardina, der er Repræsentant for Overborgmesteren, som har Orlov.

I Henvendelsen hedder det: „Paa sine Medlemmers Vegne og paa flere Tusind Medlemmer af andre danske Foreningers Vegne nedlægger vi bestemt Protest mod den Maade, hvorpaa den danske Skole udenom den danske Befolkning er blevet indrettet af Flensborgs tyske Myndigheder. Som Borgere i et demokratisk Statsvæsen under en lovprist Forfatning forlanger og kræver vi paa det bestemteste, at vi bliver hørt ved Indretningen af den danske Borgereskole i Flensborg, og at der bliver taget Hensyn til vore berettigede Ønsker. Vi nedlægger en flammande Protest imod, at de 420 Anmeldelser, der er indsendt d. 3. Juli, saavel som de, der senere er kommet til, er forblevet upaaagtede, og bi kræver, at der tages Forholdsregler, som kan gøre det muligt ogsaa for disse Børn at faa Optagelse i den danske Skole. Endvidere kræver vi, at der indrettes en dansk Skole, ikke alene i den nordlige Del, men ogsaa i den sydlige Del af Byen. Der er i Følge Tallet af Indmeldelser, der er indgaaet til Skoleforeningen, Børn nok til Danskelse ogsaa af en Helskole i Byens sydlige Del."

Til Slut gøres der opmærksom paa, at der er opstaet den allerstørste Forbitrelse blandt Byens danske Befolkning over upaaagtede, og vi kræver, at der den nuværende Ordning afgen, naar den energisk kræver sin Ret ifølge den gældende Forfatning, ikke faar denne Ret, tvinges den til at henvende sig til Rigets højeste Myndigheder. C.

Flensborgs „Frihavn.” Flensborg, 28. August. I Flensborgs Byraads Møde i Gaar stillede Magistraten Forslag om at yde Forskud til den meget omtalte Frihavn. Borgmesteren meddelte, at Omkostningerne i Begyndelsen var ansat til i alt 12 Mill. Mark, hvoraf Byen skulde udrede 1 Mill. og Staten 11 Millions. Omkostningerne vil imidlertid blive 30 Mill., og heraf vil Staten yde 27½ Mill. naar Byen yder 2½ Mill. Disse Penge bevilgedes.

Man smiler sarkastisk herende over den megen Snak om en Frihavn. Havnen er jo øde og stille. Der er rigelig Plads til de faa Smaaskuder, der ligger i den, saa det er ikke let at se, hvorfor man skulde bygge mere Havn.

Revolter i Flensborg. Rlensborg, 28. August. I den senere tid er der flere Gange sket Sammenstød mellem Befolkningen og det Rigsvern og Sikkerhedspoliti, der er indkvarteret i Flensborg. I Forgaars Nat fandt der et Sammenstød Sted i Nørregade, hvor det gik ret hidsgt til,

og hvor der vankede drøje Knubs til begge Sider. I Nat fandt der et lignende Oprin Sted. Et Skud skal have været Anledning til Klammeriet. Soldaterne trak deres Sabler for at dække deres Tilbagetog. Mængden trængte dog stadig paa og forfulgte de flygtende Soldater til Kasernen. Da det forlod, at der blev kørte Maskingeværer op, forsvandt Mængden omkring Gadehjørnerne, og nogen Tid efter ryddede en stærk bevæbnet Patrouille sammen med Politiet Gaderne.

Man mærker, at det gører stærkt i visse Kredse, hvor man vil være fri for alt det Militær, der for kort Tid siden paa Flensborgs Genforeningsdag med det store Fædreland modtog med Fest og under Jubel fra Altysskerne fulgtes til Kasernerne. Ophidselsen er til Tider ret stærkt, og den siges at vokse fra Dag til Dag. Det er Altysskerne, der har Ansvar, om Flensborg, der hidtil er blevet forskaanet for de værste Uroligheder i Tyskland, nu skulde bilve Kampplads.

Bolignøden i Åabenraa. Det vil tilsyneladende ikke lykkes Boligvaesnet i Åabenraa at faa alle de Boligsøgende anbragte inden Vinterens Komme. Der er ifl. „Flensb. Av.” vistnok henimod 50 Familier, som ingen Lejlighed har. Statstjenestemænd, som kom dertil den 20. Maj, er endnu husvilde for en stor Del.

Stort Spirituslager i Haderslev. Fra en Side, „Hejmidal” har Grund til at holde for vel underrættet, har Bladet erfaret, at der paa Slotsvandsmøllen er fundet et stort Lager af Spiritus og Vin, som var oplagret paa Møllen. Det har vakt pinlig Opsigt, at Lageret ikke som alle andre Lagre er blevet anmeldt til Toldvæsenet, der jo i sin Tid udstede Bekendtgørelser herom.

Lageret, som utvivlsomt er et rent Spekulationslager, vil blive fortoldet. Tolden vil, efter hvad det forlyder, beløbe sig til en meget høj Sum. Hundretusinder vil næppe kunne klare det.

De tre kirkelige Blade. „Schleswig-Holsteinisches Kirchenund Schulblatt,” „Landeskirchliche Rundschau” og „Schleswig-Holsteinisches Kirchenblatt” vil ifl. „Fl. Av.” blive standset til 1. Oktober. I Stedet vil der blive udgivet et fælles Blad, der bringer Efterretninger om de kirkelige Spørgsmål.

De konservative Folkethings-Kandidater. Flensborg, 30. August. Paa Delegeretmødet i Tinglev i Lørdags har, skriver „Flensb. Av.”, det konservative Folkepartis delegerede været heldige i Valget af Kandidater, idet Kandidaterne Navne er kendte ud over Landet og har en udmarket Klang fra vor Kamp imod Fortyksningen og fra Kampen imod Tyskerkurven i Grænsestridens Tid. Sa avtid de danske Syd for Grænsen kender de udpegede Kandidater, betragter de dem som deres Venner og Talsmænd. For et Pars Vedkomme er de nærmest bedrøvede over Opstillingen af den Grund, at de havde næret Haab om at faa de paagældende herred til Deltagelse i det folkelige Arbejde.

Folkepartiet vil være paa den eneste rigtige Vej, naar det opstiller Kandidater, Befolkningen har Tillid til, og fører en national Kurs som den i det sidste Aar.

Til Slut udtaler Bladet Forvisning om, at de Flensborg-Venner, der hidtil har staet Skulder ved Skulder, ogsaa efter Valgkampen vil være Venner og fælles om det bærende, enter de har sluttet sig til Folkepartiet eller Venstre.

Skolerne i Tønder. Tønder, 2. Septbr. Den danske Folkeskole i Tønder aabnedes i Morges ved

en lille Højtidelighed i Seminariets Festsal. De fleste Forældre havde givet Møde. Efter en kort Velkomsttilsten af Seminarieforstander, Pastor Albeck, udtalte Skolens Leder, Seminarieforstander Novrup, sig i en længere Tale om Skolens Program. Der er indmeldt rigeligt 130 Børn, som fordeler sig paa syv Klasser. Alle Seminarieherrer underiser i Skolen og desuden tre fastansatte Lærere og Lærerinder.

Ogsaa den tyske Folkeskole i Tønder optog Undervisningen, skønt Lærervalgene ikke har kunnet finde Sted, navnlig fordi Skolekommissonsvalget er kasseret. Til Skolen var anmeldt 430 Børn, som fordeler paa 14 Klasser. De i Byen tilbagebelvne tyske Laerre har indtil videre overtaget Undervisningen.

Venstres Kandidater. Sønderborg, 30. August. I Sønderborg Amts Opstillingsskreds opstiller Venstre Redaktør Andreas Grau og i Augustenborg Opstillingsskreds Gaardejer Chr. Ernst Christensen.

Paa Delegeretmødet forelaaet Brev fra den nationale Arbejderforenings Formand, hvori henstilles, at der ved Landstingsvalget velges en Repræsentant for Husmands-, Haandværker- og Arbejderstanden til Genåeld for den Støtte, Foreningen vil yde Venstre ved Folkethingsvalget.

UNIVERSITETETS H. C. ØRSTED-FEST.

Kl. 2,15, 1. Sept., ankom Kongen og Prinserne Valdemar, Harald, Gustav og Axel. De førtes til Del af de svenske Gæster med Professorerne Aarhenius, Benedicks, Ramberg og Ekman samt Ingeniør Sjöquist i Spidsen til Ørstedsparken. Sidstnævnte bar en mægtig Karns med et bredt Baand i de svenske Farver.

Man samles om Ørsted-Stattuen, paa hvis Gitter Kransen blev anbragt, og saa sagde Svenskerne Nestor, Professor, Aarhenius nogle Ord:

Vi Svenske kan glæde os over den Anerkendelse, der paa et meget tidligt Tidspunkt blev Ørsted til Del fra svensk Side. Paa det

bedst kendte Billeder af Ørsted

bærer han paa sit Bryst Nord-

stjerneordenen, som han øjen-

synlig har sat stor Pris paa. Han

havde mange Elever og gode

Venner i Sverig, deriblandt Ber-

zelius, den første blandt os, som

Ørsted var det blandt Danskerne.

Vi vil her give Udtryk for

vor Taknemmelighed for, hvad

han har udrettet for Verden og

særligt for Skandinavien, hvil-

fælles Sag stod hans Hjerte saa

nær.

Et firefoldigt svensk Hurra

for Ørsteds Minde!

Det leve!

Det var en smuk og enkel, lit-

le Højtidelighed, gribende i sin

Jævnhed og Ligefremhed.

Saa skiltes de Tilstedeværen-

de, blandt hvilke Danske saa

bl. a. en Del af Ørsteds Familie,

Prof. Chr. Winther, Prof. Mar-

tin Knudsen og Prof. Bjerrum.

Fra Nordmændene henlagde

Prof. Sølund en Krans ved Ør-

stedts Statue paa Polyteknisk

Læreranstalt.

Ørsted-Komiteen har ladet hen-

lægge en Krans paa Ørstedts

Grav paa Assistens Kirkegaard.

Fra Elektroinstalatørforenin-

gerne i København og Provin-

sen er der lagt Kranse ved Ør-

stedts Statue paa Polyteknisk

Læreranstalt.

Ørsted-Statuen i Ørstedsparken

er — foruden af de svenske

Videnskabsmænd — blevet

smykket med Kranse fra Dansk

Ingeniørforening og Elektrotek-

nisk Forening.

Klart, elegant og aandfuldt be-

lyste han Ørsteds filosofiske og

etiske Personlighed. Han minde-

de om de to Brødre Ørsteds ster-

ke Paavirkning af Romantiken,

en Paavirkning, som H. C. Ør-

sted dog efterhaanden arbejdede

sig ud af, selv om han altid var

tilbøjelig til at leve „i den rene

Tankes Verden.” I en vis For-

stand var han Romantiker hele

sit Liv igennem, men Tyngde-

punktet kom for ham efterhaan-

den til at ligge i Naturvidenska-

ben. Man har bebrøjdet Ørsted

hans Mangel paa Koncentration

i den sidste Del af hans Liv,

men netop denne hans mangeli-

ge Virksamhed kom i høj Grad

det danske Aandsliv til gode. Taleren talte om Ørsteds intellektuelle Begejstring og store Optimisme — „han var paa der-te Punkt ganske uforbedrærlig” — berørte hans Forhold til Religion og Poesi og sluttede:

Vi fejrer ham, og vi elsker ham, ikke blot fordi han ved sin store Opdagelse har beroget Videnskaben og gjort vort Land Ære, men ogsaa fordi han i sin Personlighed paa en sjælden Maade forenede Humanisten og Naturforskeren, og fordi hans egen Lystrang førte ham til at vise sit Folk og dets Aandsliv nogle af sine bedste Krafter.

Den smukke og stilfulde Fest

sluttede saa med Hauchs „Far-

vel” ved Ørsteds Bisittelse i

1851, hvilken sidste Linier lyder:

Hvad du har virket, skal for-
fornemmes,
Saalenge Videnskab bestaar,
Hvad du har været, skal ej
glemme,
Saalenge Danmarks Hjerte slaar.
O. H.

Ved Ørsted Statue. Umiddelbart efter Festen paa Universitetet gik en Del af de svenske Gæster med Professorerne Aarhenius, Benedicks, Ramberg og Ekman samt Ingeniør Sjöquist i Spidsen til Ørstedsparken. Sidstnævnte bar en mægtig Karns med et bredt Baand i de svenske Farver.

Man samles om Ørsted-Stattuen, paa hvis Gitter Kransen blev anbragt, og saa sagde Svenskerne Nestor, Professor, Aarhenius nogle Ord:

Vi Svenske kan glæde os over den Anerkendelse, der paa et meget tidligt Tidspunkt blev Ørsted til Del fra svensk Side. Paa det

bedst kendte Billeder af Ørsted

bærer han paa sit Bryst Nord-

stjerneordenen, som han øjen-

synlig har sat stor Pris paa. Han

havde mange Elever og gode

Venner i Sverig, deriblandt Ber-

zelius, den første blandt os, som

Ørsted var det blandt Danskerne.

Vi vil her give Udtryk for

vor Taknemmelighed for, hvad

han har udrettet for Verden og